

C72 – BIN6

V L A A M S   P A R L E M E N T

Zitting 2005-2006

29 november 2005

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN, BESTUURSZAKEN,
INSTITUTIONELE EN BESTUURLIJKE HERVORMING
EN DECREETSEVALUATIE

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Robert Voorhamme tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de mogelijkheid van een wijziging van asbestemming

1

Voorzitter: de heer Norbert De Batselier

Vraag om uitleg van de heer Robert Voorhamme tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de mogelijkheid van een wijziging van asbestemming

De voorzitter: De heer Voorhamme heeft het woord.

De heer Robert Voorhamme: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, deze vraag heeft een vrij geringe maatschappelijke impact. Via een kleine ingreep zou het probleem van de asbestemming bij crematie kunnen worden opgelost.

Deze aangelegenheid valt onder het decreet van 16 januari 2004. De materie was eigenlijk al voor een groot deel geregeld vooraleer ze werd overgeheveld van de federale overheid naar de gewesten. Vanaf 2001 werd de mogelijkheid geschapen om de as op andere plaatsen uit te strooien, te begraven of eventueel ter beschikking te stellen van de nabestaanden. Eerst moest dat nog gebeuren op voorafgaand uitdrukkelijk verzoek van de overledene zelf, maar een jaar later werd de regel versoepeld en werd de mogelijkheid geboden dat te doen na een gezamenlijk verzoek van de nabestaanden. Dezelfde regeling werd overgenomen in artikel 24 van het decreet van 2004.

Een aantal mensen hebben me gezegd dat de nabestaanden hierom moesten verzoeken vóór de crematie. Zeker voor de nabestaanden is dat echter dikwijls een verwarrend moment. Na de crematie realiseren ze zich pas dat ze een andere oplossing hadden willen kiezen. Het ontgaat me waarom niet kan worden tegemoetgekomen aan de wens van de nabestaanden als ze een verzoek zouden indienen na de crematie. Nu is dat niet mogelijk, maar voor heel veel mensen is dat onbegrijpelijk. Via een vrij beperkte aanpassing van het decreet zou er een regeling kunnen worden getroffen.

Mijnheer de minister, alvorens een voorstel van decreet in te dienen, en aangezien de huidige regeling voor mij onduidelijk is, vraag ik me af of het niet mogelijk is een vrij eenvoudige oplossing te treffen. Op administratief vlak zou dat kunnen worden geregeld via de burgemeester, die zijn toestemming

moet verlenen. Zijn er specifieke redenen waarom het verzoek absoluut moet worden ingediend vóór de crematie?

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Mijnheer Voorhamme, iedereen kent wel de gevallen waar u naar verwijst. U stelt zelf in de schriftelijke versie van uw vraag dat het om een zeer kies onderwerp gaat. Mensen zitten in een verwerkingsproces, een rouwproces. Sommigen hebben er bij wijze van spreken een heel leven voor nodig voor ze het verlies hebben verwerkt. Anderen raken er sneller over: er is wel een litteken, maar bij hen heelt de tijd de wonden en de pijn die daarmee gepaard gaat.

We hebben gewerkt aan de vervroeging van de termijn van de grafrust. Het uitgangspunt is steeds dat de herbegraving van de ene openbare plaats geschiedt naar de andere, van het ene kerkhof naar het andere. De sector zelf was vragende partij om de termijn van 10 jaar voor de grafrust los te laten. Samen met de VVSG werd die zaak bekeken. Daar bestaat een draagvlak voor.

In de praktijk komt het erop neer dat men de urne met de as, die zich op het openbaar domein bevindt, namelijk op het kerkhof, mee naar huis laat nemen. Iedereen zegt dat men daar heel voorzichtig mee moet zijn. We zijn niet van plan om zelf wetgevend op te treden. De begrafenisondernemers informeren de familie van de overledene zeer duidelijk: zij kennen de wetgeving en de reglementering die van toepassing is. Als het parlement morgen echter een initiatief neemt, dan heb ik daar geen enkel probleem mee.

Op dit moment kan de familie in de eerste graad nog altijd om het even welke beslissing nemen tot het moment van de crematie. Ze moet het er ook unaniem over eens zijn de overledene te begraven in bijvoorbeeld het familiegraf of in een gewoon graf. Ze kan ook unaniem beslissen tot uitstrooiing van de as op een strooiweide of de urne laten bijzetten in een columbarium. De as kan eventueel ook mee naar huis worden genomen en verdeeld onder de naaste familie.

Deze beslissingen worden genomen voor de crematie plaatsvindt. Het ligt veel moeilijker om dat retroactief te regelen. Nu moet de beslissing unaniem worden genomen voor de crematie wordt uitgevoerd. De sector vreest dat er discussies in de familie zullen ontstaan. Het is ook niet altijd goed op te volgen waar de as dan terecht komt. De sector wijst erop dat dit een erg kies onderwerp is en dat er goed over moet worden nagedacht. Het gaat ook maar over enkele mensen, waarvan ik het leed zeker niet wil minimaliseren of hun vraag wil ridiculiseren, begrijp me dus niet verkeerd.

Mijnheer Voorhamme, ik heb er geen enkel probleem mee als u hieromtrent een initiatief wilt nemen, maar de sector vraagt om daar twee keer over na te denken.

De voorzitter: De heer Voorhamme heeft het woord.

De heer Robert Voorhamme: Het is me niet helemaal duidelijk waarom de sector vraagt om daar twee keer over na te denken.

Minister Marino Keulen: Het gaat maar over enkele gevallen, en het is niet duidelijk wat het effect in de praktijk zal zijn. Men weet wel waar men begint, maar niet waar men eindigt. De familie moet unaniem beslissen. In een gezin met vijf kinderen moeten ze het allemaal eens zijn. Als een zich verzet, is er een probleem.

De heer Robert Voorhamme: Hetzelfde geldt voor de huidige regeling, er is geen verschil. Als het voor de crematie gebeurt, moet het ook op unaniem verzoek gebeuren, en niet op vraag van één van de nabestaanden. Het probleem kan dan net zo goed rijzen. Het heeft alleen te maken met het moment van de vraag en eventuele praktische problemen van het wegemen van de urne uit het columbarium.

Minister Marino Keulen: Ik heb er geen probleem mee als u een parlementair initiatief zou nemen. Ik begrijp uw opmerkingen, maar volgens de sector gaat het maar om enkele gevallen.

Ik herhaal dat ik het leed niet wil minimaliseren, maar de Vlaamse Regering zal daar niet meteen een initiatief rond nemen. Nogmaals, het Vlaams Parle-

ment kan dat wel en ik heb ook geen sluitend argument contra.

De voorzitter: Het incident is gesloten.
